896.40 EEG
Hulp DOJ.

MEMORANDUM

Van: DIE 23/8

Aan: R en T via S en DIE

Onderwerp: Voedselhulp granen

Datum: 20 augustus 1968

No: 763

c.c.: M.
DFO
DGES n.t.

Tijdens de laatste zitting voor de vakantie op 30 juli jl. heeft de Raad van de EEG zich opnieuw met de voedselhulp granen bezig gehouden, en wel aan de hand van
./. bijgaand document S/735/68. Men is echter niet verder gekomen dan een discussie over de verdeelsleutel, waarbij overigens opnieuw van Belgische zijde duidelijk is gesteld dat de hoogte van de Belgische bijdrage afhankelijk is van de mate waarin bereidheid bestaat om de hulp een communautair karakter te geven. Dat men niet verder is gekomen dan deze discussie had in ieder geval het voordeel dat de andere punten, ten aanzien waarvan het niet mogelijk was tijdig een Nederlands standpunt te formuleren, tot later zijn uitgesteld. Ik neem echter aan dat er na de vakantie de nodige druk zal worden uitgeoefend om tot een spoedige beslissing te komen.

Het uitgangspunt van de Regering is aanvankelijk geweest dat het EEG-Verdrag geen bevoegdheden aan de Gemeenschap geeft inzake hulpverlening en dat er, mede in het licht van de Franse negatieve houding ten aanzien van de Britse toetreding, geen aanleiding bestond om nieuwe bevoegdheden te creëren. Dit standpunt is van alle zijden aangevallen. Duitsland is wel is waar dezelfde mening toegedaan, maar probeert zijn standpunt te realiseren ten aanzien van secondaire punten, zoals hieronder nog zal blijken. Het Nederlandse Parlement spreekt zich in het voorlopige verslag inzake de goedkeuringswet voor de granenregeling onomwonden voor communautaire hulp uit. Ditzelfde is geschied door het Europese Parlement, waarbij de heer Vredeling als rapporteur optrad en de heer Mansholt namens de Commissie een felle aanval richtte op landen die geen communautaire regeling zouden willen. Zoals gezegd, nemen ook onze Benelux-partners een dergelijk standpunt in.

© NA, 2.05.313, Buitenlandse Zaken, blok 3, 1965-1974 (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 17375
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/S02748

1219-1-'65 (504536*)
2250

MEMORANDUM

Van:

Datum: 20 augustus 1968

Aan:

No: 763

Onderwerp:

Het Nederlandse standpunt is sindsdien in zoverre geëvolueerd dat de Ministerraad zich eind mei ermede heeft verenigd dat voor 60% van de Nederlandse bijdrage de zgn. "convergentie procedure" wordt aanvaard, mits men voor de resterende 40% alle vrijheid van handelen behoudt. Op 20 juni
./. is een instructie uitgegaan aan Brussel (bijgevoegde telex) waarin onder bepaalde voorwaarden met een voorzittersvoorstel inzake convergentie accoord werd gegaan. Dit is vervolgens in doc. S/735/68 uitgewerkt.

Blijkens dit document houdt de convergentie-procedure in dat de Lid-Staten ieder een lijst indienen van de acties die zij in het kader van de voedselhulp ondernemen en dat op basis van deze lijsten jaarlijks een schema door de Raad wordt vastgesteld, waaruit blijkt welk gedeelte communautair resp. nationaal zal worden verleend dan wel voor noodhulp zal worden gereserveerd. De gedachte die hieraan ten grondslag ligt is dat de Lid-Staten zelf de bestemming van hun aandeel bepalen en dat slechts tot Gemeenschaps-actie wordt overgegaan voor zover uit de ingeleverde lijsten blijkt dat alle Lid-Staten (minus Luxemburg) een gedeelte voor dezelfde ontwikkelingslanden hebben bestemd en wel in proporties die vergelijkbaar zijn met hun totale bijdrage. Hoewel over deze lijsten in de praktijk wel een zekere koehandel zal plaatsvinden bestaat theoretisch de mogelijkheid dat Nederland meer aan gemeenschappelijke acties bijdraagt dan blijkens bovengenoemde percentages wordt gewenst: dit hangt immers van het toeval van de convergentie af! Het risico is echter niet zeer groot. Wel dient nog nader te worden bekeken wat de vrijheid van handelen zou betekenen die voor een gedeelte van de Nederlandse bijdrage gewenst wordt geacht. Zo zou bijvoorbeeld een kreet van verontwaardiging opgaan te Brussel indien Nederland zou stellen dat het zich de vrijheid voorbehoudt om het gedeelte dat nationaal wordt geleverd, eventueel buiten de EEG aan te kopen. (ook Landbouw zou het hiermede trouwens niet eens zijn).

- 3 -

1219-1-'65 (504536*)

MEMORANDUM

Van:

Datum: 20 augustus 1968

Aan:

No: 763

Onderwerp:

De vraag welke gevolgen de geconstateerde convergentie dient te hebben levert nog de meeste moeilijkheden op. De hele procedure heeft natuurlijk geen zin indien vervolgens ieder zijns weegs zou gaan. Wie dient de onderhandelingen met de ontvangende landen te voeren en wie koopt het graan aan? Nederland zal hier wel ergens een concessie moeten doen om aan de excercitie tenminste enigszins een "communautair" karakter te geven. Dit wordt hieronder nader uitgewerkt.

Een belangrijk punt is voor Nederland steeds geweest de verplichting om over de bestemming van de voedselhulp te consulteren in het Surplus Disposal Committee van de FAO en zelfs een gedeelte te leiden via het World Food Program. Beide wensen zijn tot nog toe in Brussel afgewezen. Eerlijk gezegd vind ik de eis van prealabele FAO-consultatie door de EEG ook niet zo sterk in de gedachte van de convergentie, aangezien dan immers de bestemming reeds is bepaald door de min of meer toevallige omstandigheid dat alle Lid-Staten aan dezelfde ontvangende landen denken. Deze Lid-Staten zouden natuurlijk reeds vóór de indiening van hun lijsten in Washington individueel kunnen consulteren en Nederland zal dat ook wel doen, maar de andere leden van de FAO krijgen zodoende toch geen volledig beeld van de EEG-aktiviteiten (Frankrijk doet b.v. zeker niet mee). Hoewel de pogingen in Brussel t.a.v. EEG-consultatie in FAO verband kunnen worden voortgezet, verwacht ik daarvan niet veel resultaat. Wil de Regering hiervan een breekpunt maken dan zou het, ook om intern-politieke redenen wellicht de voorkeur verdienen een ander uitgangspunt te nemen. Nederland zou te Brussel kunnen stellen dat het volledige vrijheid (behoudens wellicht het hierboven genoemde punt van de aankoop binnen de Gemeenschap) wenst te behouden voor b.v. 40% van de bijdrage, maar dat het bereid is om, met loslating van de convergentie-gedachte, b.v. 60% in te brengen in een volledig communautaire hulpverlening (over enige

- beperkingen -

MEMORANDUM

Van:

Datum: 20 augustus 1968

Aan:

No: 763

Onderwerp:

beperkingen ten aanzien van de aankoopprocedure e.d. valt dan nog te praten) mits de Gemeenschap bereid is om mede te werken aan een behoorlijke coördinatie in wereldwijd verband. Mochten de Fransen dit blijven weigeren, dan staan wij tenminste niet langer alleen, omdat bijvoorbeeld ook Mansholt in het Europese Parlement voor deze multilaterale samenwerking heeft gepleit.

Op pagina 4 volgt een nadere bespreking van het document S/735/68 met enige suggesties voor Nederlandse standpunten.

1219-1-'65 (504536*)

MEMORANDUM

Van:

Datum: 21 augustus 1968

Aan:

No: 763

Onderwerp:

Commentaar op document S/735/68, bijlage

1. Origine van het graan.
Op pagina 2 van de bijlage wordt onder I gesteld dat de bijdrage van de Gemeenschap (dit is Gemeenschap + Lid-Staten) aan de voedselsteun in het algemeen dient te geschieden met graan dat binnen de EEG is geoogst en dat aankopen op de wereldmarkt slechts uitzondering moeten zijn. Landbouw is eveneens deze mening toegedaan. Blijkbaar komt dit meestal voordeliger uit. Bovendien wordt de voedselhulp-regeling gezien in nauwe samenhang met het Tarwe Handels-verdrag en wordt het in Brussel als vanzelfsprekend beschouwd dat de EEG allereerst haar eigen overschotten als bijdrage in de voedselhulp levert. Ik geloof dat het beter is deze regel te aanvaarden: uitzonderingen blijven mogelijk en daarop zal Nederland eventueel een beroep kunnen doen.

2. De convergentie-procedure.
Deze vindt U op pag. 2 t/m 6 van de bijlage. Ik gaf er hierboven reeds een korte samenvatting van. De voetnoot op pag. 3 doet onvoldoende recht wedervaren aan de Nederlandse eis inzake consultatie in de FAO. In de voetnoot op pag. 4 treft U een Duitse reserve aan inzake de vraag welke instantie op basis van de nationale lijsten het gemeenschappelijke uitvoeringsschema dient vast te stellen: de Raad dan wel de vertegenwoordigers van de regeringen in het kader van de Raad bijeen. Zoals ik reeds hierboven zei-de, is dit een secondair punt, vergeleken bij de vragen waar het werkelijk om gaat. Over de bewoordingen van de conver-gentie-procedure is uitvoerig van gedachten gewisseld. Zo is op pag. 4, derde alinea met opzet de uitdrukking

- 5 -

1219-1-'65 (504536*)

MEMORANDUM

Van: Datum: 21 augustus 1968

Aan: No: 763

Onderwerp:

"vergelijking van de lijsten" gebruikt (in het Frans "confrontation sur les listes"), terwijl ik er van overtuigd ben dat men toch niet geheel aan onderhandelingen over deze lijsten zal ontkomen. Tenslotte vraag ik uw aandacht voor de voetnoot op pag. 6 inzake de Nederlandse eis om ten aanzien van de noodhulp tot 20% te gaan. Het merkwaardige hierbij is dat in punt III op deze pagina in het midden wordt gelaten of deze noodhulp communautair dan wel nationaal wordt verleend. Zou zij communautair zijn dan verliest de Nederlandse aandrang veel aan betekenis.

3. Verdeelsleutel.
Nederland is bereid 7,9% bij te dragen, maar België wil minder zolang niet duidelijk is dat het om communautaire acties gaat (pagina's 7 en 8 van de bijlage). Voorlopig zijn hier geen grote moeilijkheden voor ons te verwachten.

4. Gevolgen van de convergentie.
Volgens het document leidt de convergentie tot "communautaire acties" en uit de pagina's 9 t/m 13 blijkt waaraan men hierbij denkt. Het gaat allereerst om de procedure volgens welke de nadere regeling voor de levering van het graan met het ontvangende land moet worden uitgewerkt (pag.9 bovenaan).
Men gaat er hierbij zonder meer vanuit dat niet de Lid-Staten maar de Gemeenschap onderhandelt. Hierbij wordt echter onderscheid gemaakt tussen de Commissie enerzijds en een delegatie, samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en de Commissie, anderzijds. In het laatste geval zou of wel de vertegenwoordiger van de Commissie of wel die van het voorzittende land woordvoerder moeten zijn. Dit laatste standpunt wordt met name door Duitsland ingenomen maar ook hier weer betreft het m.i. een punt van minder betekenis. Indien men de Gemeenschap wil laten onderhandelen, kan men het beter door

- de Commissie -

de Commissie, bijgestaan door nationale deskundigen, laten doen dan door een vertegenwoordiger van het voorzittende land, die iedere 6 maanden wisselt. Dit is ook meer in overeenstemming met het Nederlandse standpunt, dat de Gemeenschap naar buiten allereerst door de Commissie wordt vertegenwoordigd.

De vraag is echter òf wij deze onderhandelingen door de Gemeenschap willen laten voeren, dan wel in eigen hand willen houden. Voor het eerste pleit dat bij nationale onderhandelingen (en nationale aankoop, zie hieronder) de convergentie in feite geen enkele konsekwentie zou hebben en dus zinloos is. Mijns inziens kan men er ook wel voor zorgen dat deze onderhandelingen volledig een technisch karakter krijgen. In de praktijk zal het immers wel zo gaan dat de Lid-Staten hun bijdrage reeds met het betrokken land besproken hebben voordat zij hun lijsten voor de convergentie-procedure in Brussel indienen. De rest is uitvoering (overigens met mogelijkheid van inspraak van de Lid-Staten).

De vraag wie het graan dient aan te kopen is nog onvoldoende te Brussel besproken. De drie mogelijkheden vindt U op pagina 12. Voor zover mij bekend is Landbouw voor aankoop door de Lid-Staten, waarbij met onderlinge consultatie volstaan kan worden (dus geen beheerscomité-procedure). Voorzover het de nationale bijdragen betreft is dit zonder meer de aangewezen procedure. Ten aanzien van graan voor "communautaire acties" zal dit wel moeilijker zijn uit te voeren.

5. Financiering (pagina 14)
Dit dient nog verder uitgewerkt, maar levert waarschijnlijk minder problemen op. Wel zal t.z.t. een beslissing moeten worden genomen over de transportkosten.

6. Tegenwaardefondsen (pagina's 15 e.v.)
Uit de tekst blijkt wel dat men algemeen de ambitieuze plannen

- van de Commissie -

MEMORANDUM

Van:

Datum: 21 augustus 1968

Aan:

No: 763

Onderwerp:

van de Commissie inzake de besteding van tegenwaarde-fondsen heeft willen afzwakken en wellicht liquideren.

N.B.
Indien U het eens bent met bovenstaande gedachte dat convergentie moet leiden tot een zekere mate van "communautaire actie", zou de concept-Memorie van Antwoord inzake de Granenregeling voor de Tweede Kamer daaraan aangepast moeten worden.

Jz

EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

De Raad

Brussel, 29 juli 1968

S/735/1/68 (COMER 82 / CoS 127 herz. 1)

INLEIDENDE NOTA

Betreft : Vraagstukken betreffende de uitvoering van de verplichtingen die ter zake van de voedselsteun zijn aangegaan door de Gemeenschap en de Lid-Staten

1. Overeenkomstig het mandaat van de Raad van 30 mei 1968 heeft het Comité van Permanente Vertegenwoordigers een nieuw verslag opgesteld, waarvan de tekst in bijlage dezes voorkomt. Uit dit verslag blijkt dat over een groot aantal vraagstukken een akkoord kon worden bereikt. Andere vraagstukken, die hierna worden opgesomd, bleven onopgelost.

2. Een uiterst belangrijk vraagstuk is dat van de verdeelsleutel volgens welke het aandeel van elke Lid-Staat in het programma voor voedselsteun kan worden berekend (zie bijlage, afdeling II C, bladzijde 6 en tabel bladzijde 8). Het Comité acht een desbetreffend besluit van de Raad tijdens zijn zitting van 30 juli a.s. noodzakelijk. Het internationaal Verdrag betreffende de voedselsteun is namelijk op 1 juli 1968 in werking getreden en indien zulk een besluit uitblijft, kunnen de Lid-Staten geen aanvang maken met de werkzaamheden ter voorbereiding van de tenuitvoerlegging van dit Verdrag.

3. Ook over een beperkt aantal andere onopgeloste vraagstukken zou de Raad een besluit kunnen nemen, met name gezien het feit dat de desbetreffende werkzaamheden van het

Comité voldoende zijn opgeschoten. Deze vraagstukken hebben betrekking op :

- de raadpleging van het Comité van de F.A.O. voor de afzet van de overschotten (zie bijlage, afdeling II A i), blz. 3) ;
- de wenselijkheid dat het "uitvoeringsschema" van de voedselsteun door de Raad dan wel door de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, wordt goedgekeurd (zie bijlage, afdeling II B, blz. 4 en 5) ;
- de wijze waarop met de begunstigde landen zal worden onderhandeld over de wijze van levering van het graan (zie afdeling II D, blz. 9) ;
- de omvang van de steun voor spoedgevallen (zie bijlage, afdeling II B iii), blz. 6, voetnoot).

4. Voor twee andere belangrijke vraagstukken is evenmin een oplossing gevonden ; deze vraagstukken hebben betrekking op :

i) De wijze waarop het graan aan de markt van de Gemeenschap moet worden onttrokken (afdeling III, blz. 11) : dienaangaande is het Comité de mening toegedaan dat de Raad moet worden ingelicht over de stand van de werkzaamheden en dat aan het Comité opdracht kan worden gegeven zijn werkzaamheden ter zake voort te zetten en zo spoedig mogelijk verslag uit te brengen ;

ii) De voorschriften voor en de wijze van financiering van de steun (zie afdeling IV, blz. 14) : dienaangaande is het Comité de mening toegedaan dat de Raad kan instemmen met de eerste twee paragrafen betreffende de "restituties" die op verrichtingen met betrekking tot de voedselsteun moeten worden toegestaan.

Het tweede gedeelte betreffende de financiële regeling voor de eigenlijke voedselsteun, kan later door het Comité worden bestudeerd.

S/735/1 n/68 (COMER 82 / CoS 127 herz. 1) tté/VU/ad

BIJLAGE

Verslag van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers over de vraagstukken betreffende de uitvoering van de verplichtingen die ter zake van de voedselsteun zijn aangegaan

---

Het Verdrag betreffende de voedselsteun, dat in november 1967 te Washington werd ondertekend en op 1 juli 1968 in werking is getreden, behelst een programma voor steunverlening aan de ontwikkelingslanden in de vorm van graan, voor een totale omvang van 4,5 miljoen metrieke ton per jaar. Het aandeel van de Gemeenschap daarin werd vastgesteld op 23%, overeenkomende met 1,035 miljoen ton graan per jaar.

De Permanente Vertegenwoordigers hebben meermalen de vraagstukken die bij de uitvoering van genoemde verplichtingen rijzen, doorgenomen.

Als uitgangspunt namen zij daarbij de mededeling van de Commissie SEC(67) 3935 van 9 november 1967 [zie de bijlage van doc. S/1014/67 (CoS 115)(COMER 96)]; aan de hand van de in dit document neergelegde suggesties bestudeerden zij de volgende punten:

- waar moet het graan vandaan komen?
- hoe moet de steun verdeeld worden?
- hoe moet het graan aan de markt van de Gemeenschap worden onttrokken?
- de financiering;
- de eventuele vorming en aanwending van tegenprestaties in de valuta van het ontvangende land.

I. Waar moet het graan vandaan komen?

Hieromtrent geeft de Commissie in overweging dat de bijdrage van de Gemeenschap aan het programma voor de voedselsteun in het algemeen geschiedt met graan dat binnen de E.E.G. is geoogst. Aankopen op de wereldmarkt moeten echter, ook al mogen zij niet geheel worden uitgesloten, slechts uitzondering zijn.

De delegaties konden het hiermede eens zijn.

II. Hoe moet de steun verdeeld worden?

Over deze kwestie is lang beraadslaagd, aangezien er twee opvattingen tegenover elkaar stonden. Tot besluit van deze beraadslagingen werd, bij wijze van compromis, de hierna volgende oplossing gevonden, waarbij de verschillende standpunten enigermate worden verzoend.

De delegaties stemden in met een groot aantal punten van deze oplossing; ten aanzien van bepaalde specifieke vraagstukken bestaan er evenwel nog reserves. Bovendien lopen de meningen nog steeds uiteen over het uiterst belangrijke vraagstuk van de sleutel voor de verdeling van de steun tussen de Lid-Staten.

A. In het kader van het Comité van Permanente Vertegenwoordigers zou een Groep ad hoc worden opgericht die zou worden belast met:

i) het verzamelen en onderzoeken van alle gegevens waarover de Commissie en de Lid-Staten beschikken, meer speciaal ter zake van:

- de behoeften van de landen die in aanmerking komen voor voedselsteun;
- de eventueel door die landen ingediende aanvragen;
- de bedoelingen van de Lid-Staten;
- de plannen van de andere donorlanden die aan het Verdrag betreffende de voedselsteun deelnemen, en van de internationale organisaties die gespecialiseerd zijn op het gebied van voedselsteun;
- de werkzaamheden van het Comité voor voedselsteun dat krachtens artikel 3 van voornoemd Verdrag in het leven is geroepen en de resultaten van het overleg dat in het kader van de bevoegde internationale instanties, inzonderheid over de afzet van overschotten, wordt gevoerd (1).

ii) het onderzoeken van de gegevens welke de Commissie zou dienen te verschaffen, inzonderheid over de situatie van de graanmarkt in de Gemeenschap en van de internationale markt, alsmede van alle andere suggesties welke de Commissie naar voren zou willen brengen.

---

(1) De Nederlandse delegatie wenst dat in de notulen een verklaring van de Raad wordt opgenomen volgens welke hij het Comité van de F.A.O. voor de afzet van overschotten beschouwt als de meest geschikte internationale instantie voor het overleg waarvan hierboven na het laatste streepje sprake is.

iii) met inachtneming van voornoemde punten, het coördineren van de acties welke de Lid-Staten voornemens zijn te voeren inzake de aanwending van hun quotum van de communautaire verbintenis, ten einde dubbel werk en verzuimen te voorkomen en voorts te verzekeren dat de normale handelsstromen zowel van de E.E.G. als van andere uitvoerlanden niet worden verstoord.

iv) het verzamelen en onderzoeken van de gegevens waarover de Lid-Staten en de Commissie beschikken betreffende de tenuitvoerlegging, meer speciaal door de begunstigde landen, van de verrichtingen inzake voedselsteun.

?

Er werd de nadruk op gelegd dat de gedachtenwisselingen van de Groep ad hoc moeten bestaan in een vergelijking van de lijsten van de acties die de Lid-Staten overwegen om hun deel van de verbintenis van de Gemeenschap na te komen. Bij deze vergelijking dient een tweevoudig doel voor ogen te worden gehouden:

- de door de E.E.G. toegekende voedselsteun zo doeltreffend mogelijk maken; daarom dubbel werk en verzuimen vermijden;
- nagaan welke communautaire acties kunnen worden ondernomen.

?

B. Op de grondslag van de aldus verkregen gegevens en van de suggesties die zouden kunnen worden geopperd, stelt de Raad (1) jaarlijks met algemene stemmen, en uiterlijk

---

(1) De Duitse delegatie verzoekt dat de woorden "de Raad" worden vervangen door "de Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen".

op 1 juli van elk jaar (1) het schema op ter uitvoering van de verbintenissen der Gemeenschap betreffende steun in de vorm van graanleveranties.

Dit schema bestaat uit drie delen:

i) Het eerste deel behelst de communautaire acties, dat wil zeggen de acties waarin alle Lid-Staten volgens vergelijkbare verhoudingen hun aandeel hebben, eventueel met uitzondering van Luxemburg, welk land zou kunnen afzien van materiële deelneming aan bepaalde verrichtingen (2).

Dit begrip moet als volgt worden uitgelegd:

- deze deelneming moet daadwerkelijk en niet zuiver symbolisch zijn;
- bij de beoordeling van de omvang van het aandeel der Lid-Staten dient te worden uitgegaan van de omvang van hun respectieve aandelen in de volledige voedselsteun. Er werd evenwel op gewezen dat deze interpretatie van het woord "vergelijkbaar" niet noodzakelijkerwijze behoeft te leiden tot een algemene, vooraf vastgestelde wiskundige verhouding tussen de verschillende aandelen; ter zake dient namelijk naar enige soepelheid te worden gestreefd.

---

(1) Voor dit jaar zou dit schema zo spoedig mogelijk worden opgesteld.

(2) De Commissie wenst dat de Raad, terzelfder tijd als het betrokken besluit, een verklaring van intentie aanneemt, waarin hij erop wijst dat het compromis moet worden toegepast in de geest van evenwicht waarin het tot stand is gekomen, zodat de communautaire acties een jaarlijkse omvang vertonen die ~~een aanwijzing vormt voor~~ belangrijk is in verhouding tot de nationale acties. De Duitse delegatie maakte dienaangaande een voorbehoud.

Voorts wees het Comité erop dat ten aanzien van een zelfde land een communautaire actie en nationale acties elkaar niet uitsluiten; zij kunnen elkaar zelfs aanvullen.

Tenslotte werd opgemerkt dat de verschillende communautaire acties zouden worden goedgekeurd bij de jaarlijkse vaststelling van het uitvoeringsschema; deze acties vormen namelijk een onderdeel van dit schema.

ii) Het tweede deel omvat de nationale acties.

iii) Tenslotte wordt een gedeelte van 10 tot 15 % (1) van de omvang van de totale verbintenis gereserveerd om in de vorm van communautaire of van nationale acties het hoofd te bieden aan noodgevallen. Dit graan zou uiterlijk in het laatste kwartaal van het graanjaar worden gebruikt.

Mochten de omstandigheden zulks vereisen, dan kan het aldus opgezette schema in de loop van het graanjaar worden aangepast, en wel op de aan elk der drie bovengenoemde afdelingen eigen wijze.

C. De totale omvang van de acties waaraan de Lid-Staten uit hoofde van de drie sub B genoemde categorieën ter uitvoering van de totale verbintenis der E.E.G. deelnemen, dient jaarlijks voor elke Lid-Staat een quotum te bereiken, dat de Raad voor de duur van de Overeenkomst - in hoeveelheden - zou moeten vaststellen.

---

(1) De delegatie van Nederland verlangt dat deze marge van 10 tot 20 % gaat. De overige delegaties zijn van mening dat de marge moet worden gehandhaafd tussen 10 en 15 %.

Over de berekening van dit quotum werd in het Comité van Permanente Vertegenwoordigers uitvoerig gedebatteerd. Verscheidene verdeelsleutels werden in overweging genomen, doch geen enkele kon de goedkeuring van alle delegaties wegdragen.

De Duitse, de Franse en de Nederlandse delegatie meenden dat de budgettaire sleutel (artikel 200 van het Verdrag) moest worden gehandhaafd.

De Italiaanse delegatie herinnerde eraan, dat zij haar instemming met de verbintenis van de Gemeenschap uit hoofde van de voedselhulp, afhankelijk had gesteld van de handhaving van de verdeelsleutel ad hoc (de zogenaamde aangepaste sleutel van het Sociaal Fonds), die in de maand juli 1966 reeds door de Raad was aanvaard voor de voedselhulp in het kader van het mandaat, verstrekt met het oog op de multilaterale handelsbesprekingen te Genève.

De overige delegaties wezen erop dat dit mandaat betrekking had op de onderhandelingen over de zelfvoorzieningsgraad en op voedselhulp waarmee ten hoogste 500.000 ton was gemoeid.

De Belgische en de Luxemburgse delegatie meenden dat de sleutel van het nationale inkomen moest worden aangenomen.

Sommige delegaties meenden dat voor dit probleem, dat wegens de politieke implicaties ervan, voor de Gemeenschap een nieuw en bijzonder karakter heeft, waarschijnlijk pragmatische oplossingen kunnen worden gevonden, waarbij op evenwichtige wijze rekening wordt gehouden met de verschillende standpunten, zonder dat zij te nauw verbonden zijn aan de hiervoren vermelde verdeelsleutels. Volgens hen kan de Raad tijdens zijn volgende zitting bij zijn besprekingen uitgaan van deelnemingsquota die werden berekend aan de hand van de verschillende hierna volgende verdeelsleutels. Uitgaande van deze bases, kan hij in hoeveelheden de noodzakelijke correcties aanbrengen, ten einde rekening te houden met de verschillende standpunten der Lid-Staten. Er zou moeten worden overeengekomen dat deze aanpassingen niet betekenen dat er een nieuwe verdeelsleutel wordt ingesteld; zij dienen daarentegen te worden beschouwd als een pragmatisch middel om voor dit voor de Gemeenschap zeer speciaal probleem een oplossing ad hoc te vinden.

Ter vergemakkelijking van de werkzaamheden van de Raad werd de volgende tabel opgesteld :

Quota berekend op basis van de

L.S.	Begrotingssleutel (Art. 200 - § 1)		Aangepaste sleutel van het Europees Sociaal Fonds (1)		Sleutel van het nationaal inkomen (1966)	
	%	Hoeveelheden	%	Hoeveelheden	%	Hoeveelheden
Bel.	7,9	81.765	7,9	81.765	5,8	60.030
B.R.D.	28	289.800	32	331.200	36,5	377.775
Fr.	28	289.800	32	331.200	30,8	318.780
It.	28	289.800	20	207.000	19,8	204.930
Lux.	0,2	2.070	0,2	2.070	0,2	2.070
N.	7,9	81.765	7,9	81.765	6,9	71.415
		1.035.000		1.035.000		1.035.000

(1) Besluit van juli 1966 betreffende de giften.

D. Bij communautaire acties rijst de vraag, volgens welke procedure de nadere regeling voor de levering van het graan (hoeveelheid, tijdsschema, plaats van inscheping, eventuele waarborg die moet worden gegeven betreffende de besteding van de tegenprestaties in de valuta van het land van ontvangst) met de Vertegenwoordigers van het ontvangende land moet worden uitgewerkt. Opgemerkt werd dat naargelang van de aard en de draagwijdte van deze actiesverschillende formules in overweging kunnen worden genomen, uiteraard onder het voorbehoud dat de Raad de resultaten goedkeurt.

Op grond van deze argumenten bleken de volgende formules de beste :

- als het zou gaan om de uitwerking van een eenvoudig leveringscontract, zou de meest geschikte formule kunnen zijn dat de Commissie - zo nodig bijgestaan door waarnemers van de Lid-Staten - de nodige contacten opneemt met de Vertegenwoordigers van de begunstigde Staten (1) ;
- wanneer het daarentegen gaat om een meer uitgebreide regeling op het gebied van voedselhulp, dan zouden de Vertegenwoordigers van de ontvangende landen onderhandelingen moeten voeren met een delegatie der Gemeenschap van hetzelfde type als werd ingesteld voor de onderhandelingen over het verdrag betreffende voedselsteun (1).

---

(1) Volgens de Duitse delegatie moeten alle, na deze beide streepjes genoemde acties worden gevoerd door een delegatie, samengesteld uit de Vertegenwoordigers van de Lid-Staten en van de Commissie ; de woordvoerder hiervan zou de vertegenwoordiger zijn van het land dat het voorzitterschap van de Raad waarneemt. De Franse delegatie verenigde zich met deze zienswijze voor wat betreft de onderhandelingen waarvan sprake is na het tweede streepje.
De overige delegaties kunnen bovenstaande tekst aanvaarden.
De Commissievertegenwoordiger verklaarde dat zijn Instelling het in geen geval eens kan zijn met de door de Duitse en de Franse delegatie voorgestelde oplossing en wees op de noodzaak dat de nadere uitwerking van de communautaire acties met de ontvangende landen volgens een communautaire onderhandelingsprocedure verloopt.

Indien de Raad deze beide formules goedkeurt, zou zulks hem niet beletten eventueel, in bijzondere gevallen, te besluiten tot andere oplossingen die hem meer geschikt voorkomen.

Indien plaatselijk nadere inlichtingen mochten worden verstrekt of verlangd, verdient het aanbeveling, volgens de gebruikelijke procedures gebruik te maken van de diensten der Ambassades van de Lid-Staten.

Inzake de nationale acties is het de zaak van iedere Lid-Staat de details ervan te regelen met de Vertegenwoordigers van de begunstigde landen, zulks na raadpleging van de Groep ad hoc. Deze voorafgaande raadpleging zou het met name mogelijk maken te bezien of het om praktische redenen niet wenselijk zou zijn bepaalde zendingen te bundelen.

Ongeacht de procedure lijkt het noodzakelijk om in de leveringscontracten een aantal clausules op te nemen (standaardcontracten), waarvan de naleving een waarborg zou zijn voor het gebruik van de granen onder de gewenste voorwaarden.

III. Hoe moet het graan aan de markt van de Gemeenschap onttrokken worden

1. Het Comité van Permanente Vertegenwoordigers heeft dit vraagstuk in samenwerking met het Speciaal Comité Landbouw besproken.

Het Comité heeft zich onder andere beraden over de gevolgen voor het evenwicht van de markt van de Gemeenschap wanneer een zo grote hoeveelheid graan als die welke de Gemeenschap krachtens het Verdrag betreffende de voedselsteun (1.035.000 ton) moet leveren, aan die markt wordt onttrokken. Derhalve ging het na of het wenselijk is, daarvoor gemeenschappelijk of onderling geharmoniseerde criteria te volgen.

Het Comité meende dat in het algemeen de volgende gedragslijn moet worden nageleefd.

"Ongeacht de wijze van verdeling van de voedselsteun (communautaire acties, nationale acties en spoedacties) moet het graan bijeen worden gebracht volgens door de Raad vast te stellen beginselen en criteria; hierbij moet ernaar worden gestreefd, dat het evenwicht op de communautaire graanmarkt niet wordt verstoord en dat de ordening van deze markt normaal werkt."

2. Het Comité constateerde dat de toepassing van deze algemene oriëntering op in de praktijk te volgen beginselen en voorschriften een aantal moeilijkheden opwerpt, die het nog niet heeft kunnen oplossen. Deze moeilijkheden betreffen met name de keuze tussen

communautaire en nationale procedures alsmede de vraag of zowel voor communautaire als voor nationale acties identieke procedures moeten worden gevolgd. Het Comité merkte in dit verband op dat onder meer de volgende drie formules onder ogen kunnen worden gezien :

i) eerste formule: zowel voor de communautaire als voor de nationale steunacties wordt de procedure "Commissie/ Comité van Beheer" gevolgd.

ii) tweede formule: het bijeenbrengen van het graan wordt aan de Lid-Staten overgelaten, ongeacht of dit voor communautair dan wel voor nationale steunacties is bestemd. Via een procedure voor overleg binnen het Comité van Beheer wordt dan voor de nodige coördinatie gezorgd.

iii) derde, zogenoemde "gemengde" formule: voor de communautaire steunacties wordt de procedure "Commissie/ Comité van Beheer" gevolgd en voor de nationale steunacties de sub ii) uiteengezette procedure.

3. Het Comité heeft geconstateerd dat het nog over enige tijd dient te beschikken om in deze belangrijke aangelegenheid tot een conclusie te komen. Derhalve was het van mening dat de Raad tijdens zijn zitting van 30 juli 1968

- akte kan nemen van de tot heden door het Comité ter zake verrichte werkzaamheden; vanzelfsprekend kunnen de delegaties en de Commissie daarbij commentaar leveren en hun standpunten toelichten ;

- de sub 1. uiteengezette algemene gedragslijn kan goedkeuren ;

- het Comité van Permanente Vertegenwoordigers opdracht kan geven, zijn werkzaamheden voort te zetten en hem zo spoedig mogelijk verslag uit te brengen.

Voorts was het Comité van Permanente Vertegenwoordigers de mening toegedaan dat deze oplossing de Gemeenschap niet belet, de in afdeling II van dit verslag bedoelde regelingen ten uitvoer te leggen en de daarin bedoelde werkzaamheden aan te vangen, indien de Raad met dat gedeelte van het verslag instemt.

IV. Mechanisme en wijze van financiering van de hulp

Inzake de financiering stemden alle delegaties in met de suggestie van de Commissie dat onderscheid dient te worden gemaakt tussen:

- het gedeelte overeenkomende met de kosten welke de Gemeenschap bij commerciële uitvoer zou hebben moeten dragen in de vorm van restituties;

- het resterende gedeelte, dat de eigenlijke "gift" vormt.

Met betrekking tot het eerste gedeelte waren alle delegaties de mening toegedaan dat voor de verrichtingen inzake voedselsteun de "restituties" moeten worden berekend volgens de procedure van het Comité van Beheer en op f.o.b.-basis, en dat alleen de aldus berekende restituties ten laste kunnen worden gebracht van de afdeling garantie van het E.O.G.F.L.

De Commissie vestigt de aandacht van de Raad erop, dat verscheidene derde landen reeds hebben verklaard bereid te zijn om de transportkosten verband houdende met de afleverings van de hoeveelheden waartoe zij zich uit hoofde van het steunverdrag hebben verplicht geheel of gedeeltelijk voor hun rekening te nemen. Zou de Gemeenschap met dit probleem worden geconfronteerd, dan moet het volgens de passende procedures worden onderzocht.

?

Inzake het tweede gedeelte (giften) werden verschillende formules overwogen, die ofwel gericht zijn op inschakeling van het communautaire raderwerk, dan wel op de mogelijkheid dat elke Lid-Staat individueel de kosten van de verrichtingen op zich neemt.

Dit technische vraagstuk kan opnieuw in studie worden genomen wanneer een oplossing is gevonden voor de fundamentele vraagstukken betreffende de verdeelsleutel en het onttrekken van graan aan de markt.

V. Eventuele vorming en aanwending van de tegenprestaties in de valuta van het ontvangende land

De Commissie dringt er in haar mededeling sterk op aan, dat een zo groot mogelijk gedeelte van de voedselsteun bijdraagt tot de ontwikkeling van de ontvangende landen door de in lokale valuta luidende tegenprestaties voor voedselleveringen te besteden aan investeringsprojecten. In haar mededeling somt zij verschillende investeringsmogelijkheden op, die voor de besteding van deze tegenprestaties openstaan, en zij stelt een procedure voor die voor de goedkeuring der projecten door de Raad kan worden gevolgd.

De delegaties stemden weliswaar in met het door de Commissie bepleite beginsel dat het wenselijk is de voedselhulp in dienst te stellen van de ontwikkeling van de ontvangende landen, doch gaven de voorkeur aan een soepele houding bij de toepassing van dit beginsel.

Inzake de communautaire acties zou de Raad, na een onderzoek door de Groep ad hoc, de aard van de hulp van geval tot geval vaststellen, en, indien aan deze hulp in lokale valuta luidende tegenprestaties zijn verbonden, zou hij de garanties vaststellen die het ontvangende land met

betrekking tot het gebruik van deze tegenprestaties moet bieden. De Regering van het ontvangende land zou de Gemeenschap op gezette tijden op de hoogte stellen van de wijze waarop deze tegenprestaties worden gebruikt.

Het is de taak van iedere Lid-Staat, voor zijn individuele verrichtingen de voorwaarden vast te stellen die hij aan zijn steunverlening verbindt, met dien verstande dat een onderlinge vergelijking van de door elk van hen gevolgde methodes en praktijken zal worden georganiseerd volgens de procedures welke voor de werkzaamheden van de hierboven sub II A. genoemde Groep ad hoc gelden.